

Az erdélyi utazás

Pénteken éjfélkor indultunk Erdélybe az évfolyamtársaimmal és tanárainkkal. Az utazás hosszú volt, így egész éjszaka zötykölődtünk. Igyekeztünk aludni is, de túl izgatottak voltunk ahhoz, hogy nyugodtam pihenhessünk. Öt nap Erdélyben!

Reggel érkeztünk meg a Királyhágóhoz. Szemet gyönyörködtető látvány ez a természeti képződmény: óriási sziklafalak, magas hegyek, zöld erdők. Az első város, amelyet közelebből is megtekintettünk Nagyvárad volt. A székesegyház barokk épülete méreteivel és díszítettségével igazán pompás épület. Utána Kolozsvár felé indultunk, ahol Mátyás király szülőházát és lovas szobrát néztük meg. A Tordai sóbányába folytattuk az utunkat, ahol idegenvezető mutatta be a bánya történetét, jelentőségét. A nap végén a Csíksomortán található Szellő Szálló felé vettük az irányt. Itt volt a szállásunk.

Másnap gyalogtúra következett: felmáztunk a „nyeregbe”. Csíksomlyó csodálatos hely, végeláthatatlan hegyek, dombok, erdők és rétek. A tiszta levegőn, a kimerítő hegymászás után jól esett az ebéd. Utána a Dévai gyermekotthonba indultunk, hogy az ott élő, nehéz sorsú gyerekeknek átadjuk a hévízi iskolások adományait. Majd Csíksomlyót és Csíkszeredát ismerhettük meg. A programokban gazdag nap végén a szállásunkon pihentünk meg, élveztük a szabadidőt.

A harmadik nap Csíkszentdomonkosra mentünk egy általános iskolába bemutatni a kortársainknak, hogy honnan jöttünk. Ennek az iskolának a névadója és alapítója Márton Áron volt, akinek az életét bemutató múzeumot is megtekintettük. A Békás-szorozhoz vezető úton láthattuk a híres oltárkövet a három kereszttel és a csodálatos tájban gyönyörködhettünk. Szívesen maradtam volna még a hegytetőn, de folytatni kellett az utunkat. Ha lehet, még pompásabb látvány tárult a szemünk elé a Gyilkos-tónál. A medencében megrekedt víz tavat hozott létre, amelyből félig törve a hajdan ott élő fenyőfák csonkjai merednek ki.

Negyedik nap délelőtt ellátogattunk Gyimesközéplokon egy helyi iskolába, ahol elsősorban a velünk egykorú diáktársaink mindennapi életét ismertük meg. Délután a helyi népviselettel, népzéssel, néptáncal ismerkedtünk meg, és megnéztük hogyan sütik a házi kenyeret, megkóstoltuk a helyben készült sajtot és túrót. Onnan lovas szekerekkel néztük meg a környéket.

Ötödik nap elindultunk haza, de meg-megálltunk Székelyudvarhelyen, Korondon és Bánffyahunyadon.

Nagyon-nagyon jól éreztük magunkat!